

מ"ת 39732/07/21 - מדינת ישראל נגד סלימאן אלפקיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 39732-07-21 מדינת ישראל נ' אלפקיר (עציר)
תיק חיצוני: 407630/2021

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סלימאן אלפקיר (עציר)

החלטה

- לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
1. כנגד המשיב הוגש, ביום 19.7.21, כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות של פעולה בנשק למטרות טרור- עבירה לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2006). כנטען בכתב האישום, על רקע הפרות סדר רחבות בערים מעורבות בחודש מאי השנה, ובפרט בעיר לוד, התרחשו אירועי אלימות רבים בין יהודים, ערבים וכוחות הביטחון ממניעים לאומניים וגזעניים, בין היתר התפרעויות, הצתת כלי רכב, ייצור והשלכת בקבוקי תבערה, שגבו מחירים כבדים בגוף, נפש ורכוש, מכל הצדדים.
2. במועד שאינו ידוע, לא יאוחר מיום 28.5.21, ייצרו המשיב בצוותא עם ג'אסר אבו זאיד, ג'לאל אבו זאיד, נסאר אבו זאיד ואחרים, עשרים בקבוקי תבערה, על ידי כך שמילאו את בקבוקי הזכוכית בנוזל דליק, וזאת מתוך מניע לאומני ואידאולוגי, וכדי שיוכלו להצית באש את בקבוקי התבערה, להשליכם לעבר יהודים וכוחות הביטחון בעיר לוד ובמטרה לפגוע בהם. בהמשך, העבירו את בקבוקי התבערה באמצעות רכבו של ג'אסר, למקום מסתור בסמוך לשכונת גני אביב בלוד.
3. המבקשת עותרת להורות על מעצרו של המשיב נוכח טיב מעשיהם, מעורבותו בביצוע עבירת בטחון כהגדרתה בסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, לצד מסוכנותו לבטחון הציבור.
4. ב"כ המשיב, עו"ד ש. כבהה, חלק על עוצמת הראיות, המבוססות, בעיקר, על גרסת שותפיו, האחים ג'לאל וג'אסר אבו זאיד. בעיקר טיעוני הכתובים, ובטיעוניו בע"פ, עמד על הקשיים הרבים שעולים מהדואות האחים, שנחקרו בחקירות שב"כ קשות, המערערים את מהימנותם. באשר לג'אסר, הפנה לכך, שנחקר מספר פעמים רב וסיפר רק על מעורבותו ואחיו ג'לאל, כשבשלב מתקדם של החקירה, שינה גרסתו וטען כי המשיב היה מעורב פעיל בייצור הבקבוקים. ג'לאל האח, נחקר מספר רב של חקירות, רובן חקירות שב"כ, אישר שהכין בקבוקי תבערה עם אחיו להגנה עצמית. תחילה הכחיש ובהמשך אף לא אישר מעורבות המשיב, על חלקו של המשיב ניתן ללמוד רק מזכ"ד חוקר שב"כ מיום 1.7.21, כשבחקירות המשטרה, שב והכחיש את הדברים. עוד נטען כי אחר בשם מוסטפא בדר, שהראיות בעניינו דומות, שוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום. באשר למשיב נטען שמדובר בבחור צעיר, ללא עבר, עובד למחית, ונוכח הרגיעה שהושגה בחודשים האחרונים, עתר להעברתו למעצר בתנאי איזוק, ללא סיוע תסקיר.
- דין והכרעה
5. כידוע, בשלב ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים, אין בית המשפט נדרש להכריע בשאלת מהימנותם של עדים ובמשקלן של עדויות, אלא אם קיימות תמורות גלויות ומהותיות בחומר החקירה, אשר עשויות להעיד על חולשה בתשתית הראייתית (ראו, למשל: בש"פ 2447/20 אבו סלב נ' מדינת ישראל, 23.4.2020); בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, 11.3.2020). עלינו לבחון האם ראיות התביעה עוברות בהצלחה את המבחן הקובע של "אם נאמין". אם נאמין לראיות אלה, יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהמשיב ביצע את המעשה המיוחס לו (ראו בש"פ 215/19 סלאימה נ' מדינת ישראל, 22.1.19).
6. בעניינו, ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, כך ביחס למהימנות האחים אבו זאיד, ובשאלת משקל זכ"ד שנערכו על ידי חוקרי השב"כ (פרו'), מיום 12.8.21, עמ' 7; ע"פ 6613/99 סמירק נ' מדינת ישראל, 4.3.02), אלא על עוצמתן.
7. לצורך בחינת טיעוני ההגנה, עיינית בחומרי החקירה המרכזיים בתיק, חקירות רבות של האחים ג'אסר, ג'לאל ונסאר אבו זאיד וחבריהם (חלק נכבד מחומר החקירה קשור לשימוש נטען של משפחת אלטורי בבקבוק תבערה למטרות אחרות ואינו רלוונטי לעניינו) וכן תוצרי חקירת שב"כ. ג'אסר נעצר ביום 23.6.21 ע"י השב"כ, תחילה הכחיש את המיוחס לו, בהמשך סיפר כי ייצר עם בקבוקי התבערה עם אחיו (חקירה מיום 26.6.21, שעה 15:49, ש' 28-27; חקירה מיום 26.6.21 שעה 12:54). בחקירתו מיום 30.6.21 סיפר כי המשיב ואחר בשם מוסטפא נכחו במקום אך רק עברו והסתכלו ולא סייעו. לאחר מכן הבין שאין סכנה על הבית שלו אלא של המשיב שמתגורר בשכונת גני אביב והעביר את בקבוקי התבערה להגנה עצמית והטמינם ליד ביתו של המשיב, בנוכחותו (שם, ש' 82-78). בחקירה מאותו היום, שעה 15:35, מאשר כי המשיב היה בביתו וכי הוא שהציע להכין בקבוקי תבערה כדי להגן על הבתים שלנו, והם הכינו יחדיו 15-18 בקבוקים. בהמשך "שמנו אותם בתיק ולקחנו עם זה עם שני רכבים לגני אביב להגן על הבתים שמה, כי לפני כן נכנסו לשמה דתיים שהגיעו מחוץ ללוד ושמנו אותם בתוך בור ביוב קרוב לבתים שלנו ולמשפחת אלפקיר. השארנו אותם שם כי לא בא אף חרדי" (ש' 11-9, ראו גם זכ"ד מיום 30.6.21). ג'אסר זיהה את המשיב ואף עולה מחקירותיו כי הם קרובי משפחה.
- האח ג'לאל קשר אף הוא את המשיב לייצור הבקבוקים בחקירתו שב"כ (זכ"ד מיום 1.7.21) אך הכחיש הדברים בחקירותיו במשטרה. גרסאותיהם של האחים (חלקן מחוזקות ע"י האח נסאר, חקירות מיום 28.6.21) דומות, ייצור בקבוקי תבערה להגנה עצמית, העברתם סמוך למקום מגוריו של המשיב והטמנתם. נקודה נוספת שחוזרת בכל חקירותיהם היא מטרת ייצור הבקבוקים. מספר ג'לאל בחקירתו מיום 26.6.21, שעה 10:22, כי צפו בסרטונים שהופצו ברשתות חברתיות, לפיהם אוטובוסים של יהודים חמושים מגיעים לעירם. חששם היה שלא ניתן להסתפק בידיו אבנים או חתיכות עץ (שם, ש' 77) "הכוונה הייתה לזרוק לעברם שיפחדו מהאש, לזרוק מולם שיפחדו" (שם, ש' 80). האחים שבים ומדגישים כי בכוונתם הייתה לזרוק את הבקבוקים רק אם הם יותקפו תחילה "הכנת את הבקבוקים האלה, כשהם גיעו לבית שלי, הם יפחדו מהדבר הזה וילכו מבית שלי ולא יתקרב" (שם ש' 25-23; חקירת ג'אסר, מיום 26.6.21, שעה 12:54). כמוכן, שלא יכולה לעמוד לאחיו אבו זאיד ולמשיב טענת הגנה עצמית, לא נטען כי נתקלו באחרים שינסו לפגוע בהם וניזונו ככל הנראה מסרטוני הפחדה ברשתות החברתיות. עם זאת, נראה שאכן הבקבוקים הוכנו שלא למטרת שימוש מיידי, על כן הוטמנו ליד ביתו של המשיב, ונטען במפורש שיעשו בהם שימוש הגנתי. על הסיכון הרב בייצורם ניתן ללמוד משימוש, שעשו לכאורה, באחד הבקבוקים בני משפחת אלטורי שידוע היכן הוסתרו (חקירת ג'אסר מיום 30.6.21, עמ' 6). לאחר עיון בכלל החקירות וזכ"ד לא מצאתי כל מקום, בשלב זה, לפקפק בגרסאות האחים ג'לאל וג'אסר, המתישבות אחת עם רעותה, מתמקדות אך ורק בייצור בקבוקים להגנה עצמית ונטולות כל מניע להפלייל את המשיב. האחים אינם מגלגלים כל אחריות לפתחו של המשיב אלא מודים שביצעו את המעשים גם בעצמם, ככוונה להשליכם לעבר יהודים שינסו לתוקפם. לא נטען לשימוש בכך בלתי סביר או כל אמצעי חקירה אחר שיש בו כדי להביאם למתן עדות שקר. יתר על כן, עולה מהראיות, ששמו של המשיב הועלה לראשונה ע"י העדים עצמם ולא היה ידוע טרם לכן לצוות החקירה. בעניינו של מוסטפא בדר אכן קיימים פערים בין גרסאות האחים, בניגוד לנטען כלפי המשיב. לפיכך, קובעת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במיוחס לו.
8. באשר לעילת המעצר- נקודת המוצא היא חומרתן הרבה של העבירות, שבהן מואשם המשיב ונסיבות ביצוען אשר מלמדות על המסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנו. על-פי פסיקתו של בית משפט העליון, ייצור נשק לצורך ביצוע פעולה על רקע לאומני, מבסס מסוכנות המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו: בש"פ 5959/14 אסר נ' מדינת ישראל, 21.9.2014); בש"פ 5066/21 מדינת ישראל נ' חלאף, 23.7.2021). העובדה שמדובר בייצור בקבוקי תבערה שלא על מנת להשליכם מידית אלא במידה ויותקפו המשיב וחבריו ליד בתם, מקהה מעט את עוצמת העילה, כידוע במהלך אירועי הפרות הסדר, ביצעו אחרים מעשים בעלי מאפייני אלימות קשים וחמורים, שהובילו לפגיעה קשה בנפש וברכוש. לצד זאת, פוטנציאל הנזק מהשלכת בקבוק תבערה, ככדור אש, עצום, במקרים אחרים, נפגעו בתים על תכולותיהם, ניזוק רכוש ציבורי, ונגרמו כוויות ופגיעות פיזיות קשות לאנשים על לא עוול בכפם.
9. המשיב יליד 1998, ללא עבר. מעבר למעורבותו במקרה זה לא נטען, לביטוי קודם לביצוע מעשים על רקע לאומני- אידאולוגי מורש. המשיב וחבריו נקלעו למהומות והתפרעויות סדר, חששו כי יותקפו ובחרו לפעול באופן פסול ומסוכן, המעלה חשש מובהק להישנות מעשים דומים. בניגוד לעמדת המבקשת, אינני סבורה, שמדובר במקרה שבו ניתן להורות על מעצר ממש, מבלי לבחון לעומק את נסיבות המשיב, רמת הסיכון הנשקף ממנו והתאמת החלופה. (ראו והשווה, בש"פ 5402/21 מדינת ישראל נ' אמארה, מיום 12.8.21; בש"פ 5537/21 מדינת ישראל נ' אלקרנאווי, מיום 10.8.21, מ"ת 7176-06-21).
10. לפיכך, מופנה המשיב לתסקיר מעצר. נקבע לדיון תסקיר ליום 29.9.21 שעה 10:00.
11. עותק מהחלטתי יועבר לצדדים ולשירות המבחן.

תיק החקירה יושב למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

